

Rager: Dette giver mig Tid til først ganske kort at svare det ærede Medlem Hr. Victor Larsen paa hans sidste Bemærkninger. Det er rigtigt, at jeg har bebrejdet de politiske Lytterforeninger, at de er politiske, men jeg gjorde det ikke, fordi jeg finder, det er forkert, at en Lytterklub er politisk, men fordi jeg finder, det er forkert at være politisk, naar man skilter med, at man er upolitisk. Det har jeg gjort opmærksom paa. Det er naturligt, at konservative Lyttere melder sig ind i deres Organisation, nemlig den upolitiske Lytterforening.

Jeg vil derefter gerne vende tilbage til de Udtalelser, jeg blev afbrudt i før; jeg ønskede at gøre nogle Bemærkninger i Tilknytning til, hvad jeg under min første Tale sagde om Flæskeordningen. Det har jo været berørt flere Gange under Diskussionen her. Den højtærede Landbrugsminister har ikke svaret paa det her i Salen, men den højtærede Landbrugsminister er derimod skredet til Handling og har, saa vidt jeg forstaaer, ved de Dispositioner, der er foretaget, gjort sit til at forsøge paa at bringe den uheldige Situation, som var opstaaet paa det københavnske Flæskemarked, ud af Verden og saa vidt muligt hindre Gentagelser, og det takker jeg for.

Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Duborg for den Redegørelse, det ærede Medlem gav med Hensyn til Svinekortene, en Redegørelse, som jeg dog kan sige ham er temmelig overflødig, for københavnske radikale Vælgere i hvert Fald ved nogenlunde Besked med den Slags. Men det, der manglede i det ærede Medlems Udtalelser, var et Løfte om at medvirke til, at Markedet herinde var ordentlig forsynet. Jeg erindrer om, at min Klage gik ikke ud paa, at man i København for Flæsk skulde betale Priser, der svarede til dem, der blev betalt Landbruget for Eksport, nej, det, jeg klagede over, var, at Landbruget ikke, naar en Ordning med Statens Hjælp var sket, saa ogsaa drog Omsorg for, at det københavnske Marked blev forsynet, saaledes at der ikke kom en kunstig Prisstigning ud over den rigtige paa Grund af for ringe Forsyning til Markedet. Det haaber jeg det ærede Medlem vil gaa med til at drage Omsorg for.

Derefter var der i Gaar nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Clausager, som jeg finder Anledning til at udtale min Beklagelse over er faldet. Jeg har nogle Gange gjort opmærksom paa her og vil gerne gøre det igen, at saaledes som de politiske Magtforhold og Indbyggerantallet samt Beskæftigelsen her i Landet forskyder sig, vil en Politik, der ogsaa skal tage Hensyn til

Landbrugets berettigede Interesser, kun kunne føres, naar disse erkendes og forstaaes af Bybefolkningen, og jeg har tilsagt min absolutte Medvirken til, at dette altid skulde være Tilfældet. Men jeg har saa ogsaa peget paa, at det vilde være umuligt at følge denne Linie, naar man fra Landbrugets Side, naar saadanne Foranstaltninger er truffet, til Stadighed siger: De er unødvendige, vi har ikke Brug for dem. Hvis det nu var Mening, at man ikke havde det, ja, saa var det noget helt andet.

Jeg tillod mig i Gaar at le under det ærede Medlems Foredrag, for det var jo saadan, at det ærede Medlem sagde, efter at have udviklet, at vi skulde af med alle disse Ordninger, at han vilde være rede til og glad ved, om man kunde komme bort derfra, der havde vi Ophidselsens Klimaks, og saa var det, det ærede Medlem saa morsomt faldt ned: saa vidt de ydre Forhold i Verden tillader det! Ja, men vi vil alle sammen saa forfærdelig gerne væk derfra, men de ydre Forhold i Verden tillader det ikke.

Nu betyder det ærede Medlems Udtalelser vel ikke saa meget, og jeg kunde vel i og for sig være gaadet helt over dem, hvis det ikke var det, at det viste sig under en Ordveksling, der fandt Sted umiddelbart efter, at det ærede Medlem havde talt, mellem det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. Clausager, at det ærede Medlem Hr. Clausager var kommet til at sige noget i Skyndingen, som han ikke egentlig havde ment, og det ærede Medlem indrømmede det jo ogsaa hurtigt. Men jeg er bange for, at det ærede Medlem en Gang imellem, naar han taler uden for denne Sal, hvor velvillige Kritikere overværer, hvad han siger, saa ogsaa løber løbsk, og derfor er det, jeg har villet slaa det fast, for det ærede Medlem er jo ogsaa for kort Tid siden løbet løbsk. Jeg skulde ikke have anholdt det for denne ene Gangs Skyld, men da det synes at blive en Vane for det ærede Medlem, mener jeg, det er bedst, man faar at vide ogsaa ude i Kredse uden for denne Sal, at naar det ærede Medlem Hr. Clausager taler om dette, skal man passe paa, for det ærede Medlem løber løbsk, og han glemmer let noget eller kommer til at sige for meget.

Det maa jo virke underligt, at paa en og samme Dag, som det ærede Medlem Hr. Clausager staar her og taler Politisk paa dette Grundlag, faar man nogle Udtalelser af Formanden for de danske Svinelagterier, Gaardejer Marius Byriel, som staar i den mest skærende Modsætning til, hvad det ærede Medlem siger herinde. Det